

Als je de reclames mag geloven hangt het welslagen van de Paasdagen af van een rijkelijk ontbijt waarbij het aan niets ontbreekt. Natuurlijk doet het weer een stevige duit in het zakje en de vraag of er ruimte is voor versoepeling van de beperkingen ten gevolge van de coronacrisis.

Vanouds hoort bij de voorbereiding op dit lentefeest de 'grote schoonmaak'. Veertien dagen geleden is uit het Evangelie van Johannes het verhaal gelezen dat Jezus de tempel van Jerusalem schoonveegt met een zweep, omdat Hij niet kon verdragen dat er op deze God gewijde plek gemarchandeerd wordt. 'Weg met dit alles. Dit hoort hier niet thuis!', roept Hij uit en Hij jaagt de kooplui met hun handeltje van het tempelplein af. Hier moet leegte en ruimte zijn voor God. Als gelovige kun je je afvragen: Wat zou Jezus denken als Hij mijn binnenste zou zien? Wij zoeken God, maar we moeten erkennen dat er zich in ons hart heel wat 'theater' afspeelt. We verlangen wel om te bidden en willen God de regie over ons leven in handen geven, maar intuïtief zijn we vaak massaal verstrooid, bezig met onze eigen besognes, 'onderhandelen' over van alles en nog wat. Er zijn zoveel zaken die ons bezig houden: werk, gezin, toekomstplannen, nieuwsberichten, hobby's, wat anderen over mij denken enz. De uitnodiging van Jezus voor mensen die Hem willen volgen is duidelijk: 'Zuiver je hart en ruim de rommel eens op, al die zaken die nergens toe dienen. Keer je om en richt je op Mij. Als je in Mij gelooft, maak dan mijn woorden en mijn manier van leven tot kompas voor je doen en laten en de keuzes die je maakt'. De grote schoonmaak die veel vrouwen in het verleden verrichtten rook naar boenwas, schone gordijnen, fris linnen en helder gewassen ramen. Jaarlijks kreeg alles een 'grote beurt'. Heel het huis en alle kasten werden schoon gemaakt. Veel van wat er in het afgelopen jaar niet was gebruikt werd opgeruimd. Ook de ruimtes waar we zelden kwamen werden ontdaan van spinrag en stof. Denken we er wel eens aan hoeveel openheid, plaats en ruimte we scheppen, als we dat zouden doen met ons hart, 'opruimen en schoonmaken'? Er cirkelen daar zoveel gedachten, plannen en wensen die er niet toe doen, maar die wel veel tijd en energie in beslag nemen. Zou er dan niet neer ruimte komen voor mensen die ons nodig hebben en om te ontdekken wat God met ons voorheeft? We mogen ons de vraag stellen wat onze huisgenoten, collega's, burens en vrienden merken van onze 'schoonmaak' als voorbereiding op Pasen? Wat merken arme - en eenzame medemensen, vluchtelingen en andere noodlijdenden van ons 'vasten' en onze bereidheid om met hen te delen van ons bezit en onze tijd? Zegt Jezus niet dat 'de graankorrel eerst in de aarde moet vallen om vrucht te dragen'? Bidden wij de H. Geest om de moed los te laten en op te ruimen wat geen vrucht kan dragen!

A.Franssen